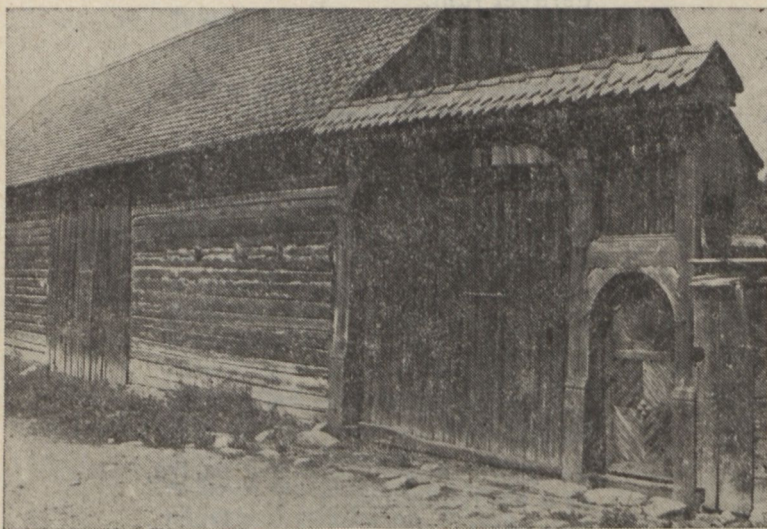

Délutáni
eső kinn a törött
edényeket hangolja,
óriási kagyló a rizskalácsok
között: az Oceánnum,
mi kivetett esőre
hangolt nagy kőedények
közé a bambuszfüggönyök s az alkony
fapapucslármájában álmodott
másik létre, arccal
hennaszín s arany égnek,
vagy csak a
denevérek hadának,
Samáel ha
tudja,
ki a szótárt
ugyanott nyitja fel,
ki apró tojásokat talál a féleresz
használaton túl terjengő felén, és
visszatarja őket óriás
legyezővel, parázs-,
főzőbanánillattal! ki e létből igazán
fel sem ébredt világra megjelölte
homlokomat, csak tűrte, hogy
bajlódjam a szövőszék szálaival.

OLASZ FERENC FOTÓJA